

Fra: Mona Hvid
Sendt: 15. januar 2013 07:18
Til: Jørgen Nielsen
Emne: Debatindlæg

Det er sammenhængskraften, der skal være med til at skabe udviklingen

Der er masser af ressourcer i landdistrikterne, men der er brug for inspiration og hjælp til at få skabt en sociale kapital, der kan noget andet end den hidtidige.

For at skabe vækst i landdistrikter er der behov for at skabe et fundament, så fællesskabet / den sociale kapital kan være støtten og styrken, der kan bakke ideerne op, hjælpe over forhindringer osv.

Vores lokalområder er organiseret efter samme tankegang som resten af samfundet: industritankegangen, der har været fortræffelig igennem de sidste par århundreder til at skabe vækst, men det duer ikke mere.

Et af resultaterne af industrisamfundet er silotænkning, som kommunerne i disse år kæmper en kamp for at komme ud af, så de kan matche udviklingen.

Landdistrikterne er også organiseret efter samme model, hvor foreninger, virksomheder og andre grupperinger fungerer efter siloprincippet.

De fleste ved godt, at det ikke duer længere, men når man skal bryde en over hundrede år gammel organiseringsform ned, så har man brug for hjælp udefra. Der er så meget vanetænkning, der skal gøres bevidst, så mange landsby- / foreningskonger, der skal være villige til at abdicere, og så mange borgere, der skal opdage, at der nu er ved at blive skabt nye organisering af lokalsamfundet, som gør, at de også kan være med.

At skabe dette fundament kommer ikke bare af sig selv, og der er brug for sparring udefra. Derfor er det problematisk, hvis fokus i puljetildelinger nu får endnu en kraftigere drejning hen imod "vi skal kunne se resultaterne" - i betydning fysiske resultater. Fundamentet - det usynlige: den sociale kapital skal ombygges først eller samtidigt.

Der er mange grupperinger i vores samfund, der i dag betragtes og endda betegnes resourcesvage. Det kan godt være at personer ikke matcher de krav som arbejdsmarkedet har, men det ses ofte at de har nogle ressourcer, der kan bruges i andre sammenhænge (og være med til at hjælpe dem ud af den stigmatisering, som vores sprog og værdier medvirker til).

Landsbyforum i Vordingborg Kommune søgte satspuljemidler til førtidspensionister livskvalitet i 2011, hvor man ville inddrage flere førtidspensionister i det lokale frivillige arbejde. Her stødte de bl.a. ind i den forhindring at resultaterne skulle måles på cpr.nr. Forarbejdet til ansøgningen resulterede dog i, at et par lokalområder blev mere bevidste om, at der er mange ressourcer i personer på overførselsindkomster, men der skal et mere langvarigt vedholdende træk til, for at denne bevidsthed overskygger betragtningen af "de resourcesvage" .

Landliv bruger mange ressourcer på at være oversætter/katalysator mellem forskellige kulturer f.eks. det offentlige og lokalområderne, men ikke mindst mellem tilflytterne og "de gamle" borgere i landdistrikterne. Gang på gang dræbes gode initiativer i kampe, der oftest bunder i forskellige

virkeligheder, hvor der er behov for en neutral udefra til at få skabt tid og rum til at få set på de andres billede af situationen, men det er meget nemmere at gøre hinanden til "idedræberne" og "fantasterne, der vil lave alting om"

Vi er på vej væk fra ego-samfundet til samskabelse, og mange har nu lyst til at gøre en forskel, men der er som sagt behov for at få skabt en ny social kapital.

F.eks. hvis et lokalområde virkelig besluttede, at alle skal være beskæftigede i her, så ville det kunne lade sig gøre, da den vigtigste vej til et nyt job er netværk. Igennem det lokale arbejde vil man kunne træne de sociale kompetencer, der ofte er forhindringen for at få et arbejde. Ikke dermed sagt, at der er nok jobs, men hvis man bliver anbefalet, så kommer man foran i køen.

Det er også den sociale kapital, der kan være med til at støtte iværksætterne. Hvor der i dag fra iværksættere ofte høres: "Du skal regne med, at der går op til 5 år før de lokale bakker dig op". I en landsby starter et lille webbaseret firma på at sælge meget flotte smykker i den overkommelige ende af prisskalaen. De kan slet ikke forestille sig, at de ville kunne få landsbyen til at medvirke til at markedsføre deres produkt. Der er et kæmpe-potentiale i at iværksættere og lokalbefolkningen oplever en fælles opgave. Ofte ved man ikke i lokalsamfundet, at der er flere mikrovirksomheder i deres område.

De lokale ildsjæle skal tilføres næring bl.a. i form af viden, men denne skal serveres på en meget involverende måde, hvor der er plads til at forholde den viden, der præsenteres til sit eget lokalområde. F.eks. har Region Sjælland Lokal Agenda 21 -strategien i samspil med Landliv afholdt Ildsjælekonferencer, hvor den nyeste viden fra forskningen præsenteres og efterfølgende drøftes om, hvordan det kan omsættes til praksis lokalt.

Der er masser af ressourcer i landdistrikter, men det kræver en styrkelse af det usynlige: den sociale kapital, og det kræver i mange tilfælde processtøtte.

(Kommunerne kan have svært ved at yde denne støtte, da kommunale medarbejdere forsat bliver betragtet "som kommunen" og dermed opfattet som myndighed og stedet, hvor man skal hente penge.)

Såfremt der er noget, som jeg skal uddybe, så hører jeg gerne fra jer. ligesom vi gerne vil stille op i den videre debat eller andet, hvor vores erfaringer fra det praktiske arbejde i landdistrikterne kan bidrage.

Landliv er en socialøkonomisk virksomhed - et regionalt udviklingspartnerskab for landdistrikterne på Sjælland og øerne.

På jeres hjemmeside er der en beskrivelse af et af de projekter, som vi har medvirket til

<http://www.livogland.dk/vidensbase/projekter/brug-paa-landet>

Med venlig hilsen

Mona Hvid

Direktør